

Sygn. akt V KK 206/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **K. L.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu (art. 535 § 5 kpk)

w dniu 13 sierpnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 28 sierpnia 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 22 marca 2013 r.

1) na podstawie art. 537 § 2 kpk i 572 kpk uchyla zaskarżony wyrok w pkt II w części utrzymującej wyrok Sądu Rejonowego w K. co do rozstrzygnięć zawartych w pkt I-III oraz uchyla wyrok Sądu Rejonowego w tej części (pkt I-III wyroku) i umarza postępowanie w tejże części,

2) na podstawie art. 638 kpk obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., wyrokiem łącznym z dnia 22 marca 2013 r.:

- I. na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzył K. L. karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, powstałą z połączenia kar: roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, orzeczonej przez ten Sąd wyrokiem z dnia 11 października 2004 r. w sprawie II K 311/04 oraz 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, orzeczonej przez tenże Sąd wyrokiem z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie VI K 1146/04, której to kary wykonanie następnie prawomocnie zarządzono,
- II. orzekł, że pozostałe rozstrzygnięcia z tych wyroków podlegają odrębnemu wykonaniu,
- III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności odbytego w tych sprawach.

Wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2013 r., Sąd Okręgowy w O. po rozpoznaniu apelacji obrońcy skazanego, kwestionującej jedynie wysokość m.in. powyższej kary łącznej, w pkt II utrzymał w mocy w tej części wyrok Sądu I instancji (zmieniając go tylko w zakresie innej kary łącznej).

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego w pkt II na korzyść skazanego złożył Prokurator Generalny zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy częściowo rażąco niesprawiedliwego, bowiem wydanego z naruszeniem przepisu art. 85 k.k. wyroku sądu I instancji, które to naruszenie polegało na połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec K. L. wyrokami: Sądu Rejonowego w K. z dnia 11 października 2004 r., sygn. II K 311/04 i Sądu Rejonowego w K. z dnia 1 marca 2005 r., sygn. VI K 1146/04 i orzeczeniu kary łącznej, mimo braku przesłanek określonych w tym przepisie z uwagi na uprzednie zatarcie skazania w sprawie Sądu Rejonowego w K. o sygn. II K 311/04”.

Skarżący w konkluzji wniósł o „uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonej części i utrzymanego nim w mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego

w K. o sygn. II K 881/12 w zakresie rozstrzygnięć przyjętych w punktach I, II i III tego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna okazała się oczywiście zasadna, przeto mogła być uwzględniona w całości na posiedzeniu (art. 535 § 5 k.p.k.).

Wydając wyrok łączny Sąd Rejonowy w K. przeoczył, że w sprawie II K 311/04 tego Sądu wprawdzie postanowieniem z dnia 23 marca 2007 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, ale następnie postanowieniem z dnia 16 lipca 2007 r. na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. uchylono powyższe postanowienie (z dnia 23 marca 2007 r.). Postanowienie uchylające uprawomocniło się w dniu 1 sierpnia 2007 r. (postanowienie SR w K. – k. 85 akt D 409/04 tego Sądu). Trafnie także wskazano w kasacji, że z dniem 19 kwietnia 2008 r. doszło do zatarcia skazania K. L. w sprawie II K 311/04 Sądu Rejonowego w K., wobec późniejszego niezarządzenia wykonania orzeczonej w niej kary.

W chwili wydawania wyroku łącznego z dnia 22 marca 2013 r. nie istniał zatem substrat w postaci kary pozbawienia wolności ze sprawy II K 311/04, który mógłby wejść w skład kary łącznej (niezależnie od tego, że ze względu na czas popełnienia czynu pomiędzy 2 a 4 maja 2004 r., kara zań orzeczona z warunkowym zawieszeniem wykonania nie podlegała połączeniu z karą bezwzględnego pozbawienia wolności).

Wraz z apelacją Sądowi Odwoławczemu zostały przekazane m.in. akta D 409/04 Sądu Rejonowego w K. (zob. k.118 akt głównych). Sąd Okręgowy, z naruszeniem art. 440 k.p.k., nie dostrzegł wymienionego wyżej postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 lipca 2007 r. zawartego w tych aktach. W konsekwencji utrzymanie w pkt II zaskarżonego wyroku w mocy rozstrzygnięć zawartych w pkt I – III wyroku Sądu Rejonowego było rażąco niesprawiedliwe. Słusznie więc w kasacji wskazano na rażące uchybienie wymienionemu wyżej przepisowi, które miało bez wątpienia istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Dlatego skarga okazała się w całości, a więc i co do wniosku, zasadna.